

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice števil. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Sestopna petit-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravništvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
60 kr. in za jeden
mesec 66 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 138.

V Ljubljani v sredo, 13. avgusta 1884.

Tečaj I.

Slovenski „muezzini“.

II.

K onemu drugemu „muezzinu“, kateri tam kakor besen divjaj in okolo razbija, spoštovani čitatelj, te pač ne popeljem, ako nisi zdravnik. Kajti novinarski izgredi, kateri se dandanes vršé v predalih „Slovanovih“, so sicer zanimiv predmet pathološkimu preiskovanju, toda navadni človek se z naravnim studom proč obrača od spak, koje je vstvarila duševna surovost v zvezi z duševno nezmožnostjo. Proč od odurne prikazni, žal, da se ne moremo z enakim zaničevalnim preziranjem ločiti od paradoksnih nazorov, kakor se ločimo od one osebe, katera jih je izustila!

In zares, če le nekoliko preudarjamo ona gorostasna načela, katera krdelece „Slovanovih“ politikov v svojem vročinskem paroksizmu izumuje ter jih potem kot pravo očiščeno prekapino ponuja ubogemu slovenskemu občinstvu — uriva se nam nehoté misel, da so „Gorjanske bajke“ Trdinove čez noč postale istina, in da se ves narod slovenski v divjih skokih sedaj suče okolo plamteče grmade na slavnoznanem Kleku: „Slovinci, ne ljubite nemščine, ali v narodni šoli jo sovražite, kakor se sovraži strupena rastlina sredi plodonosnega polja“, tako razgraja duševni bolnik „Slovanov“. In kako se huduje revež nad „kranjsko“ večino deželnega odbora, katera je baje tudi za to leto v proračun postavila „tisti bacillus 600 goldinarjev, s katerim se je uže lansko leto okuževalo slovensko ozračje“! Ohladke na vroče čelo, ohladke in pijavke nastavljati bolnemu životu, zdravniki „Slovanovi“!

Kajti le duševnemu bolniku ne dá se dopovedati velikanski razloček med obligatnim in neobligatnim poukom. Znani sklep „kranjske“ večine kranjskega deželnega zbora ni upeljal nemščine v slovenske osnovne šole, ni premenil učnega črteža v nobenem oziru. Le toliko se je spremenilo tekom zadnjih let, da sme ljudski učitelj v prostih urah ter v šolskem po-

slopi privatno poučevati v nemščini nekoliko učencev, katerih stariši to sami želé, ne da bi starišem za ta pouk trebalo posebnega plačila. Vsak oče sme poleg šolskih predmetov svojega sina izučiti dati v kateremkoli predmetu, nikdo ne bi besedice črnil, ako bi učitelja pozval na dom, da mu tam za drag denar vežba in vadi učenca v nemščini, le v šolskem poslopi se to po „Slovanovi“ teoriji ne sme zgoditi niti o prostih urah ne, sicer je to uže samo po sebi narodno izdajstvo, narodni umor. Ali ste v istini tako zaslepljeni, gospodje radikalci, ali pa je vaša norost le burka, katero uganjate z ubogim narodom?

In kdo na Slovenskem more trditi, da se mora „narodna učilnica varovati vsake dotike z nemščino“, kakor se varujemo „najmanjšega bacilla“, prouzročevalca morilke kolere?

Ne slepimo samega sebe! Tudi za nas — in v naših skromnih razmerah še mnogo bolj nego pri Čehih — veljajo znane besede Riegerjeve, da mora vsak izobražen človek med nami poznati nemški jezik. In Lad. Rieger, priznani vodja českemu narodu, je na zadnje tudi in slavico nekoliko odličnejša avtoriteta nego dr. Ivan Tavčar ali njegov milovanja vredni *protégé*, dr. Zarnik! Naša omika bi bila silno nepopolna, ako ne bi razumeli kulturnega jezika nemških sosedov, ki je ob jednom dejansko narečje osrednjih uradov, vojaštva in parlamentarizma. Sicer pa silijo uže praktične potrebe našega trgovca in rokodelca k temu, da se vsaj nekoliko privadi tudi nemškemu jeziku. Navadni kmet v istini tega ne potrebuje, zato ga tudi nikdo k temu pouku ne sili, obrtnik pa in trgovski podjetnik ne moreta se odpovedati vsemu znanju tujih jezikov, in ker so tudi njima narodne učilnice — in ne srednje šole — oni zavodi, na katerih si pridobivata svojo omiko, bil bi uprav atentat na gmotni blagor teh stanov, ako se jima po polnem prestriže možnost, vsaj deloma si privaditi potrebno znanje koristnega predmeta.

„Nemščino sovražiti v narodni šoli“, kedaj je kak slovensk politik proglasil tako goro-

padno nesmisel! Berite izjavo štajarskih rodoljubov, proglašeno baš pred sedanjimi volitvami; ali ne čutite, da s svojimi neutemeljenimi besedami javno na laž postavljate svoje štajarske rojake, kateri se nemščine v ljudskih šolah nikakor ne branijo, le da se ima učiti na podlagi materinščine ter v gotovih mejah? Ali se vam v vaši vrtoglavosti niti ne sanja o zadregi, v koje z vašimi bedastocami spravite najvnetejše zagovornike narodne stvari v vseh odločilnih šolskih korporacijah, ne izimši šolski odsek ljubljanskega mestnega odbora? Nikdar dosedaj se ni z narodne strani proglasilo jednako načelo; vedno smo poudarjali, da priznavamo važnost nemškega jezika tudi za učečo se mladino, da le nasprotujemo umetnemu germanizovanju ter želimo, da se mladež stoprav v višjih razredih ljudske šole začenja baviti s tem predmetom, češ, da se bode potem ložje dosegel učni smoter — in sedaj, sedaj prilomasti „Slovanov“ nebodigatreba, pravi nevednež v vseh vprašanjih narodnega pouka in na vse pretege začenja razgrajati: „Sovražite nemščino v narodni šoli, kakor se sovraži strupena rastlina sredi plodonosnega polja“!

In kedor ne podpiše tega smešnega stavka, narekovanega od brezumnega fanatizma, kateri je tembolj gnjusen, ker je le hlinjen, le navidezen — „ta naj se pri prihodnjem ljudskem številjenji upiše med Nemce, ta ni več Slovenec!“ Tako se bere v zadnji številki „Slovanovi“, to je blagovestje, koje narodu našemu oznanjajo proroki novopečenega radikalizma. Vidi se gospódi, da skušnje še niso očistile njih mladeniških nazorov. Sicer bi morali znati, da so uprav s temi nepremišljenimi besedami iz vrste narodnjakov izbrisali vse rodoljube slovenske, počenši od starega dr. Bleiweisa doli do nesrečnega Zarnika samega. Kajti baš s sodelovanjem dr. Bleiweisa se je vstvaril oni ominozni § 7 v odloku deželnega šolskega sveta z 8. oktobra 1870, kateri določa, da se ima nemščina kot obligaten predmet učiti na vseh četverorazrednicah, kot neobligaten predmet pa povsod tam, kjer to zahtevajo šolska občina in njene praktične potrebe.

Listek.

Carigrad.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

Tega zbora so se bali vsi: najpredrzejši so trepetali in najnedolžnejši so se povpraševali, v čem bi bili grešili. Vsi ti ljudje so tukaj sedeli ali stali s prekrižanimi rokami, s skritimi pestmi, brezčutnega lica. Miła svetloba, prihajoča z obloka, oblivala je z blede svojo barvo bele turbane, resne obraze, dolge, nepremakljive brade, bogate kožuhe in z bisserji posute držaje bodal. Na prvi pogled je svet predstavljaj mrtvo podobo velike skupine oblečenih in naslikanih kipov. Od mehkih podstorov se ni slišal noben stopaj, zrak je dišal po kožuhih z dišavami prekaženimi, po marmornih stenah se je zrcalilo zelenje dreves in grmov z dvorišča. Kadar je bilo vse tiho, žu-

borilo je tičje petje pod oblokom, beleščočim se zlata. Vse je bilo milo in blago, nežno in ljubko v tem groznem sodišči.

Glasovi so se slišali, eden za drugim, mirni, enakoglasni, kakor žuborenje potočka, da toženec sredi dvorane še vedel ni, iz katerih ust prihaja dolženje ali opravičevanje. Sto očij je bilo uprtih v obraz posamnika. Poglede so preučevali, besede tehtali, misli ugibali, če se je le količkaj lice zgubilo. Smrtne obsodbe so izrekli po dolgih tihih govorih mirno, sprejemali pa z grobovno tihoto; ali pa so se glasile tudi kakor grom ter se izklicvale tako strašne besede, kakor jih premore le obupana duša v smrtnem strahu: takrat pa se dvignejo sablje po skrivnem migu, obsojencu sesekajo tilnik, in kri pluska po marmornih stenah in lepih preprogah. Age janičarjev in spahij so padali zabodeni z bodčezem, upravniki in kajmakani so se zgrudévali z vrvjo okolo vratu in izbuljenih očij. Minuto potlej so ležali mrličji v senci platan, pokriti z zelenim suknom. Kri so omili, zrak prekadili, svetniki so nadaljevali sejo neizpre-

menjenega obraza, skritih pestij, mirno ter istoglasno, pod nedoločno svetlobo maverskih okenc, ki je z blede zlato barvo polivala velike turbane in dolge brade. Pa tudi ti divji sodniki so trepetali, kadar je začel Murad IV. ali Selim II., nezadovoljen z divanom, s pestjo biti po pozlačenem rešetcu skrivne sobe cesarske. Takrat so po dolgem premolku ugaslega očesa drugi družega vprašali za svet ter tudi takrat nadaljevali sejo mrtvega obraza in slovesnega glasu; toda ledene roke so jim še dolgo drhtale pod dolgimi rokavi, a duše so priporočali svojemu Bogu.

8.

Vrata sreče.

Prav v zadju drugega dvorišča, ki je bilo nekako diplomatsko dvorišče serajsko, odpirala so se tretja vrata, stoječa na marmornih stebrovih in daleč čez nadstrešena, pred katerimi je noč in dan stala straža, za njo pa četa skoplencev, perišče kapidžij s sabljami in bodali oboroženih.

Narodno izdajstvo je to bilo, — to smo izvedeli stoprav sedaj — in njega se je udeležil sam dr. Zarnik, kateri je več let član bil deželnega šolskega sveta ter nikdar ust ni odprl, da bi odpravil sramotni madež na plašči deviškega narodnjaštva. Le držite se svojega načela pri prihodnjem ljudskem številjenji gospodje „Slovanovi“ — in videli bode, koliko „Slovenec“ se bode dalo upisati na vaših polah!

Sicer pa odločno zanikamo, da bi neznanje nemškega jezika utegnilo biti oni trdni jez, kateri bi mogel braniti slovensko zavednost tujega nasilstva. Ljudska šola mora sicer biti po vsem narodna, osnovana na temelji materinega jezika — potem tudi pouk tujega narečja ne more škodovati našemu zarodu. Saj je znano, da je narodno samosvestje v nekem naravnem razmerju s splošno izobraženostjo! Nikjer na slovenskem ozemlju nima narodna stranka tako sigurnih tal nego na Notranjskem, in vendar se baš tam nahaja premnogo omikanih posestnikov, pravih stebrov narodne zavednosti, koji brez vsake težave lahko poslušajo v treh jezikih, poleg svoje materinske tudi v italijanskem in nemškem narečju. Pri značajnih notranjskih rodoljubih naj povprašujejo naši radikali, če se jim zares vidi v nebo vpijoča krivica, ako se njih sinovi na večrazrednicah izvan šolskih ur ter le na izrečno zahtevanje svojih starišev privatno poučujejo tudi v nemščini, katera je vendar marsikomu iz nas potrebna v mnogih ozirih!

(Dalje prihodnjič.)

Pet let Taaffe.

Dné 12. t. m. preteklo je pet let, odkar je prevzel grof Taaffe vodstvo avstrijske vlade. Doba petih let je gotovo nekratka doba pri avstrijskih kabinetih. In če se ozira grof Taaffe nazaj na to dobo petih let, biti more ponosen na svoje delovanje, vspešno delovanje, kajti politika njegova uravnana bila je po besedah presvetlega vladarja: „Mir naredite med mojimi narodi!“ in grof Taaffe ima danes zavest, da je on napravil mir med narodi na podlagi enakopravnosti. Da se niso vsem narodom v Avstriji še izpolnila vsa zahtevanja, se ni ugodilo še vsem njih željam in težnjam, tega pač ni kriv grof Taaffe, marveč le časovne razmere. Razburkani bili so politični valovi, ko je prevzel grof Taaffe kormilo državne ladije v roke, stranke bile so med seboj v ognjevitem boju; liberalna stranka hotela je na vsak način pridobiti si zopet nazaj gospodstvo, jednostransko gospodstvo in v to uporabljala je vsa sredstva, vsak kamen bil ji je po volji, da ga je vrgla na Taaffejev kabinet in širokoustno je oznanjala svetu, da se grof Taaffejev kabinet ne bode vzdržal niti štirinajst dnij in uže je imela iz svoje srede izbrane može, katerim bode delila ministerske

To so bila sloveča vrata Bab-el-seadet, vrata sreče, katera so peljala v tretje dvorišče; sveta vrata, katera so bila skoro štiri sto let zaprta vsakemu kristjanu, kateri ni prišel v imeni kakega kralja ali kakega naroda; skrivnostna vrata, na katera je zastoj trkala pohlevna radovednost tisočerih mogočnih in slavnih potnikov; vrata, na katera je med svet izletelo toliko nežnih izmišljnin in toliko žalostnih pripovedek, toliko besedovanja o krasoti in košoti, toliko negotovega razodetja o skrivni ljubezni in prelitih krvi in toliko naslutnega deha o sladnostni in grozni poeziji; slovesna vrata k svetišču kralja kraljev, katerih vrat ime je ljudstvo izgovarjalo z nekim pritajenim strahom, kakor bi bila ta vrata vrata začaranega gradu, v katerem je morala vsaka nepoklicana stvar ali okameneti, ali pa videti reči, katerih jezik človeški izreči ne more; vrata, pred katerimi še zdaj popotnik obstoji nerad, in naj je še tako hladnomišljen in hladnokrven, in le strmeč gleda senco svojega oblinca, ki se podolzuje po priprtih vratih.

portfelje. In vendar so tedaj v Taaffejevem kabinetu sedeli možje iz srede liberalne stranke, a za vse to se ni zmenila, hotela je preprečiti vsako sporazumljenje, pomirjenje — pasti so morali tudi nje pristaši, grof Taaffe pa je ostal. In danes ima večino prebivalstva grof Taaffe za seboj in ona stranka, katera je hotela in hoče na vsak način le opozicijo, krči se dan za dnem. „Pester Lloyd“, govorec o petletnem ministerstvom Taaffejevem, slika z živimi barvami neosnovane in neopravičene napade od liberalne strani na Taaffejevo vlado, katera hoče biti vsem narodom pravična in vsakemu narodu v Avstriji pripomoči na podlagi ravnopravnosti do razvoja, in ta list o trobojsko opozicijo proti zdajnji vladi. Dalje piše ta list: „Taki bili so torej boji levičarjev v slednjih petih letih, pri čemer se ne oziramo na posamične napade. Sodi naj vsak sam, koliko so imeli vspeha. Govori pa se, da se je grof Taaffejev program sprave razbil, da se ni narodnostni mir napravil. Gotovo, kdor je pričakoval, da se morejo stoletja stara nasprotja v teku petih let odstraniti in poravnati, naj vrže kamen na vlado, in kdor je pričakoval, da se bode stranka, katera hrepeni po narodni hegemoniji, pustila pomiriti, napravi naj križ čez ves kabinet. Gotovo pa je, da se je narodnostno vprašanje omejilo na nemško-česka tla, da velik del zastopnikov nemške Avstrije podpira grofa Taaffeja, in se Slovani ne čutijo več otroke bolečin. Prihodnje splošne državnozbornske volitve bodo tudi pokazale, na kateri strani stoji večina avstrijskega prebivalstva.“

Grof Taaffe ustvaril je popoln parlament, grof Taaffe je panslavizem izkadiril, grof Taaffe je zadovoljil nemške narodnosti, ne da bi se bila za pičico spremenila ustava, in če se trdi, da se je za tegadelj nemštvo nazaj potisnilo, je to neresnica. V kabinetu sedi poleg treh Slovanov pet Nemcev; izmed deželnih načelnikov, če ne jemljemo v poštev obeh generalov Krausa in Jovanovića, pripadajo samo trije slovenski, osem pa nemški narodnosti, od vrhovnih osrednjih oblastev in višjih sodnij je komaj deset odstotkov ne-Nemcev, in to vse pod Nemcem sovražnim ministerstvom Taaffejevim, katero zdaj vlada uže pet let. Bilanca je jasna, in zdaj priredi naj opozicija svojo.

Tako „Pester Lloyd“, katerega pa še vedno straši pošast panslavizem, o katerem pač menda sam resno ne misli. Jasno pa je, da tudi onstran Litave umejo vredno ceniti blagonsno ministerstvom Taaffejevo in njegov program sprave. Kakor rečeno: Če se še niso vsem narodom in vse želje in opravičene zahteve izpolnile, grof Taaffejeva vlada si gotovo prizadeva izpolniti jih, a to je le polagoma in tedaj možno, če se ji po nepotrebnem ne nasprotuje, marveč se podpira v nje delovanji, kateremu smoter je: Sprava in mir med narodi!

9.

Začarano mestice.

Bab-el-seadet kakor tudi Bab-el-selam so delala dolgo hodišče, s katerega se je naravnost uhajalo v skrivnostno poslopino — v nji je stanoval brat solnca.

Tu je stalo majheno začarano mesto, čudna zmes skrivnostnih in ljubkih poslopjic, skritih v šumi cipres in velikanskih topolov, ki so širili svoje veje nad strehe in pokrivalo s senco prepletene mrežo vrto, polnih rož in verben. Tu si našel majhnih dvorišč, okroženih s hodišči; stezic s kioski in majhnimi kitajskimi paviljoni po straneh; livadič, z mirto obdanih jezerec, v katerih so se gledalile džamijice in posrebrene kuplice poslopjic, podobnih cerkvam ali samostanom, zvezanih s pokritimi galerijami in počivajočih na vitkih stebrovih. Sredi tega so se lesketale strehe vložnega in poličenega lesa, katera so štrlele nad vrati, pokritimi z arabeskami; in nad vnanjimi stopnicami, ki so držale na pomolja, ograjena z nežnimi naslovi. Povsod je bilo najti temnih krajev, sredi katerih so se belili

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

IV. Gosp. Vaso Petričić poroča o prošnji občine Vrh za dovoljenje petih semnje z blagom in živino v župni vasi Dragatuši. Proti dovolitvi je samo troje poročil. Zbornica izrekla se je uže v seji dné 9. septembra leta 1870 na jednako prošnjo proti dovolitvi. Ker se razmere niso predručile, predlaga odsek: „C. kr. deželni vladi naj se nasvetuje, da prošnji ne ugodi.“

Predlog se vzprejme.

V. Gosp. Vaso Petričić poroča o prošnji občinskega zastopa v Vinjem Vrhu za dovolitev štirih semnje z blagom in živino. Prošnje podpirajo občine Petrova Vas, Semič, Kot, Črešnjevca in Gradec. Proti dovolitvi so štiri poročila. Ker se je zbornica dné 24. septembra 1880 proti dovolitvi izrekla in se razmere od tedaj niso predručile, predlaga odsek: „Stavi naj se visoki c. kr. deželni vladi predlog, da prošnjo odbije.“

Predlog se vzprejme.

VI. Gosp. Vaso Petričić poroča o prošnji občine Novi Lazi za dovolitev semnja z blagom in živino. Občine ne ugovarjajo prošnji. Odsek ne more priporočati te prošnje, kajti v okraji kočevskem je 60 semnje na leto, izmed katerih jih 38 odpade na davčni okraj Kočevje, dalje ker se v bližini teh semnje vrši 11 semnje, zatorej stavi predlog: „Zbornica naj nasvetuje, da se prošnja odbije.“

Predlog se vzprejme.

VII. Gospod Vaso Petričić poroča o prošnji občine Vrhnika za dovoljenje tržnega dné vsak četrtek ter nasvetuje z ozirom na razloge, v prošnji navedene: „Zbornica naj c. kr. okrajnemu glavarstvu prošnjo priporoča.“

Predlog se vzprejme.

VIII. Zbornični predsednik gosp. Josip Kušar poroča o dopisu mestnega magistrata, kateri vabi zbornico, naj naznani zvedence za prepire o znamkah, zadevajoče znamke lekarniških zdelkov in predlaga izvolitev naslednjih gospodov: Otomarja Bamberg, Alfreda Ledeniga, Josipa Lozarja, H. Ničmana, Mih. Pakiča, V. Petričića, dr. Jos. Poklukarja in Fr. Ks. Souvana.

Predlog se jednoglasno vzprejme.

IX. Gosp. zbornični tajnik poroča o ukazu vis. c. kr. trgovinskega ministerstva z dné 5. julija 1884, št. 1192, s katerim nj. ekselencija trgovinski minister naznanja, da dné 1. avgusta t. l. stopi v moč Najvišje potrjena in z ukazom trgovinskega ministerstva z dné 23. julija 1884, drž. zak. št. 103 razglašena organizacija državno-železniške uprave.

(Konec prihodnjič.)

marmorni vodometi in med vejevjem vidévali obočki in stebriči drugih kioskov. Z vseh strani med zelenimi pinjami in sikomorami pa so se očem podajali daljni in prostrani izgledi na Marmarsko morje, na obadva bos-porska bregova, na luko, na Štambul, a nad tem rajem to nebo!

To mestice je bilo takorekoč shranjeno v ogromni šop zelenja, sezidano zdaj pa zdaj, brez določene osnove, po vsakratni potrebi in dobrovoljnosti, veličasten in krhák, kakor gledališna oprema (kulise), poln skrivališč in detečje nežnih zavijališč. To je bilo mestice, od koder se je videlo vse, kamor pa nihče ni videl; bil je gradič, v katerem je ljudij kar mrgolelo, pa je bil vendar videti, da je samotén, kakor bi še zdaj v njem vladal pastiropašni in zamišljeni duh starih osmanskih vladarjev. Bilo je to mestice, kakor kamenito taborišče, katero je v vsem svojem veseljaju vendar le spominalo na prtene šatore tatarskih potikalcev. Velika, raztresena kraljevska palača, sestavljena iz sto kraljevskih palačic, druga drugi skritih, kjer je ob enem kraljevala toga ječe, važnost svetišča, veselje kmet-

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Včeraj je prošlo pet let, kar je uradna „Wiener Zeitung“ objavila imenovanje grofa Taaffeja ministrijskim predsednikom. Težaven je bil položaj, katerega je našel grof Taaffe kot dedščino za ustavoverno stranko, no z vztrajnim delovanjem posrečilo se mu je vendar v kratkem, spraviti državni voz v pravi tir. Največe zasluge pa si je pridobil ministrijski predsednik na politično-gospodarstvenem polju. Gospodarstveni preporod Avstrije — delo Taaffejevo — je činjenica, katero je evropski finančni svet, gotovo najkompetentnejša avtoriteta, sijajno potrdila. Avstrijski državni fondi imajo danes tako ugoden kurz, kakor še nikedar do sedaj. — Domači in tuji listi govoré o petletnici Taaffejeve vlade, in vsi, katere ne vodi slepa strast, so jedini v tem da se je v Avstriji v zadnjih petih letih mnogo na bolje obrnilo.

Danes volijo koroška mesta in trgi svoje zastopnike v deželni zbor. Slovenci postavili so samo jednega kandidata v osebi gospoda finančnega svetnika Adamiča, kateri utegne vključiti strastni agitaciji nemških liberalcev biti izvoljen. — Deželni odbor koroški je nasvetoval, naj se deželni zbor skliče na 22. dan septembra.

Hrvatski sabor sklican je s kraljevim reskriptom na 23. dan avgusta. Ob enem javlja se iz Zagreba, da bode sabor svoje zborovanje svršil najbrže do konca tega meseca. To upanje se je sicer uže večkrat izreklo, no da li se bode tudi res izpolnilo, to ni toliko zavisno od dobre volje narodne stranke, koliko od samovolje Starčevićevih pristašev.

Na Ogerskem je zadnja nedeljo povodenj in ploha napravila velikansko škodo. Iz Budimpešte se poroča, da je voda celo v prestolnico ogersko naplavila iz bližnjega gorovja silno kamenja in druge ruševine ter poškodovala ceste in železnice. Isto tako provzročila je povodenj veliko škodo v Komarnem, v Velikem Marošu, kjer so posebno vinogradi po vsem uničeni. V Siofoku je strela udarila v neko hišo ter jedno žensko takoj ubila, tri pa nevarno ranila.

Tuje dežele.

Iz Sofije poroča se „Pol. Corr.“, da se med liberalci in korskativci vršé dogovori zaradi skupnega postopanja proti ministerstvu Karavelovega. Trdi se, da bodo ti dogovori imeli pozitiven rezultat. Vodja konservativcev, Načević, prišel je v to svrhu iz Bukarešta v Sofijo. Kakor razvidno, politikuje se v Bolgariji s toliko strastjo, da pač nobenemu ministertvu ni mogoče vspešno delovati.

Gavrilo Krestović, novi glavni guverner istočne Rumelije, začel je ostro postopati proti onim uradnikom in častnikom, kateri,

sko. To je bil prizor kraljevske bahatosti, barbarske priproščine, in videc je sam sebe vprašal, v katerem stoletju da živi in v kateri deželi da se je rodil.

To je bilo srce seraja, kateremu so življenje dovaževale vse žile države, odvaževale pa vse odvodnice cesarstva.

10.

Prestolna dvorana.

Prvo poslopje, na katero je prišlec zadel, je bilo poslopje prestolne dvorane, katera še zdaj stoji, in katera se more obiti. To je štirivogelno poslopjiče, okolo katerega teče lepo marmorno pomolje, in v katero se gre skozi bogato olepšana vrata, lepima vodometoma na vsaki strani. Dvorana je pokrita z oblokom, ki je okrašen s pozlačenimi arabeskami. Stene so obložene z marmorjem in porcelanskimi pločicami, razmerno sestavljenimi. Svetloba prihaja skozi okenca z barvanimi stekli, doli v zadju pa stoji prestolje, podobno veliki postelji, z nebiščem pokriti, z bisernimi resami; prestolje to stoji na štirih visokih in vitkih stebrih od pozlačenega bronu, olepšanih z arabeskami in dragimi kameniči, nad nebiščem pa vise štiri zlate oble s štirimi polumeseci,

zanemarjajoč svoje dolžnosti, se v prvi vrsti bavijo s politiko. Krestović ne namerava nadaljevati neodločne politike Aleko paše, nego se hoče strogo ravnati po državopravnem položaji izročene mu provincije, negledé niti na turške, niti na ruske težuje.

Angleška se vendar enkrat resno pripravlja, da pride v pomoč obleganemu generalu Gordonu. Naročila je v to svrhu tisoč malih ladij za vožnjo po Nilu. Ekspedicija odide najbrže početkom meseca oktobra. Glavni poveljnik bode general Wood.

Dopisi.

Iz Logatca 10. avgusta. (Izviren dop.) „Grobost nema mej.“ pravijo, in nek „mlad človek“ v Ljubljani nam v zadnjih tednih s svojim postopanjem resnico tega narodnega prigovora jako živo dokazuje. — Ker nosi ta gospodič vedno kazenski zakonik pod pazduho, češ: „Olé, tega pa bom,“ moramo biti oprezni, ter govoriti, kakor bi se imeli za vsako besedo zagovarjati — ne pred posvetnim sodnikom, ampak pred sodnikom naše konečne usode.

Logatec je miren kraj, kedor hoče vzletati više, mora od tod. Kupica vina, kegljanje, bralno društvo in prijateljski razgovori — evo ti naš kratek čas po vsakodnevem trudopolnem delovanju! Sedaj pa pride imenovani „mlad človek“ ter počne hujskati. Najprej je popadel kakor stekel pes gospoda deželnega predsednika, — „visokorodnega gospoda“, kakor se mu roga razposajeni deček — ki je slučajno bival pri svojem zetu med nami, da skoro za njegovo navzočnost nismo vedeli. — Ker mi na to do sedaj molčimo, misli si mladi človek, da nas mora osobno za hlače pograbit. Pravi, da smo mi Logatčanje privilegirana tovarna narodne elasticitete. *Quod non!*

Poprej ko rečem kakošno besedo „mlademu človeku“, moram siaynemu občinstvu povedati, kako mi je ta „uš na narodnem kožu“ prišla do poznanja.

Prvič ko sem prišel na Dunaj in prvič, ko sem bil v društvu „Sloveniji“, razpravljalo se je o tem, bi li moglo društvo na svoje troške odposlati dva reprezentanta k otvorjenju jugoslovanskega vseučilišča v Zagrebu. Sedanji profesor K. iz Pazna se je temu iz denarstvenih vzrokov protivil. Tu posegne po njem „mlad človek“, kateri je baje hrepenel po zagrebškem izletu, ter zarohni tako grdo in surovo psovko! da sem sam pri sebi mislil: „Ehe! „Slovenija“ ima tudi hlapce, ne samo akademikov,“ in — odšel sem.

Ko se je zadnjič volilo v deželni zbor, je krožilo neko pismo po kranjskih farovžih, kateremu se je najbolj posmehovala čestita duhovščina, koji je bilo namenjeno. „Mladi človek“ ostal je na cedilu, za jedno blamažo bil je bogatejši!

s katerih srši nekaj konjskih repov, v znamenje vojne moči padisahove. Tukaj je sultan svetično pričakoval tuje v prisotnosti svojega dvora; tukaj so mu pred noge metali ubite brate in unuke, češ, da se mu cesarstvo ovaruje zarot in izdaj. Tu mi pride na misel devetnajst bratov Muhameda III. Grmenje topov, ki je Aziji in Evropi znanilo smrt njih očeta, je tudi njim znanilo smrtno obsodbo v ječi. Serajski nemi so potem njih trupla nametali okolo prestolja. Bilo jih je vsake starosti: od detinstva do moževnosti, eden na drugem, izbuljenih oči, s sledovi razbojskih rok na obrazu in na vratu; zlatolasne glavice otrok so se naslanjale na prsi čvrstih mladeničev, in sive glave so zgnečene pod nogami desetletnih bratov; grobi jetniški kaftani in plenicé zibelí so skupaj sprtljani z vrvo med skrčenimi udi in nagenimi obrazi. Te zlate arabeske tukaj so videle veliko potokov krvi, in leskeče te porcelanske pločice, kjer je bruhnila grozna jeza Selima II., Murada IV., Ahmeda I., Ibrahima, so veselo gledale obupne smrti. Pod nogami čavšev so so se tukaj grudili vezirji, razbivši si glavo ob marmor vodometov. Tukaj so se trkalile glave

S takimi avspicijami in z zagotovitom — „Slovenskega Naroda“, da „mladi človek“ ne pozna ne takta, ne discipline, pride sedaj ta krivi prerok k nam, in Mahdi nas hoče prepričati, da naj volimo onega dr. Zarnika!! katerega je sam pred kratkim še brezobzirno napadal. **Ne bomo!**

Zase ni mogel „mladi človek“ priberačiti mandata in sedaj ga skuša priboriti drugim, koje le predobro poznamo Notranjci! taki jnnaki se nam priporočajo! Kak odgovor jim bodemo dali?

Razne vesti.

— (Povodenj) napravila je silno veliko škodo v Ogerski. Iz Budimpešte se poroča o tem z dne 10. t. m.: Slednja noč bila je strašna. Od 8. ure zvečer do 7. zjutraj divjala je skoro neprestano nevihta, bliskalo je in gmelo. Bilo je kakor bi bombardovali mesto. Pri tem pa je več ur dež tako lil, kakor bi se bili utrgali oblaki. Mestni vodotoki bili so najedenkrat polni, voda je izstopala in napravljali so se obširni tolmeni. Ognjegaseci črpali so pridno vodo, vendar niso mogli dosta opraviti. Lepe ceste so vse razdejane in na njih nakupičeno je po seženj visoko kamenje, pesek in blato. V Budimu, v Novem Stiftu in v starem Budimu so ceste take kakor gorske struge. V Novem Stiftu je več hiš trkljajoče se kamenje razdejalo, mnogo jih je poplavila voda. Prebivalci bili so vso noč v smrtnem strahu. Privatna škoda ni velika; veliko škodo pa ima mesto, kajti razdejane so vse ceste.

— (Ne poročena in vendar omožena.) V „Od. L.“ čitamo: Pred kratkim uložila je Jerina Stapanenko, 19 let stara, pri prokuratorji odeske okrajne sodnije prošnjo, v kateri se izjavlja, da je brez svoje vednosti poročena. Ona pripoveduje, da je dne 9. maja 1883 stopila v službo pri posestniku Timijanu Munkiji in se preselila v njegovo vas Albanovko v odeskem okrožji; v službo stopivši je izročila gospodarju potni list. Z njo ob enem je služila pri istem gospodarji tudi Anastazija Ritkusovna, katera se je zaljubila v hlapca Ivana Mojzičuka. Hotela sta se zaljubljenca poročiti, a Ritkasovna ni imela potnega lista, zategadelj se tudi poročiti nista mogla. Obrnila sta se do gospodarja, naj bi jima on dobil dovoljenje za ženitev, in za plačilo sta mu obljubila pustiti vse zaslužene denarje. Munki izročil je Ritkusovni potni list Stapanenkin; na to se je vršila poroka na ime Stapanenkino, in pri poroki je bil gospodar sam in njegov oče priča. „Na ta način“, pravi Stapanenko v svoji prošnji, „se v bodoče ne morem omožiti, dasi nisem poročena, ker sem v papirjih uže omožena.“ — Stapanenko gotovo ni v prijetnem položaji, osebno, če ima res kakega čestilca. Pričela se je preiskava.

— (Svilne nogovice.) John Stowe piše: V letu 1560. prišla je shranjevalka perila gospodična Montague k cesarici Elizabeti in ji dejala: „Milady, za novoletno darilo spletla sem vam

upravnikov, prinesene iz Egipta in Sirije, ob sedlu kakega age. Kdor je semkaj prišel z grešno vestjo, se na pragu še enkrat obrne, da se poslovi od lepega neba in krasnega gričja azijskega; kdor pa zdrav spet vunkaj pride, pozdravlja solnce kakor bolnik, kateremu se vrača življenje.

Prestoljsko to poslopje ni edino, katero je še videti moči. Od todi greš skozi razne vrtove in majhina dvorišča, obdana s poslopjičji maverskih oblokov, katere nosijo marmorni stebrovi. Paži so imeli tukaj svojo šolo, v kateri so se učili znanja za visoke službe cesarstva in dvora, nato sijajna stanišča in zabavne dvorane, služaje in učitelje, izbrane izmed najučenejših, ki so bili v državi. Izmed teh poslopjič se je vzdigala vrsta ljubkih saracenskih kioskov, z odprtimi hodili, v katerih je bila knjižnica. Izmed kioskov se je ohranil še eden, ostrmljiv zlasti zavoljo svojih velikih bronastih vrat, okrašenih z uzbekami iz jaspisov in lapislazulov, ter posut s prečudno zvitiimi arabeskami, zvezdami, listjem, vsakovrstnimi liki, ki so tako nežni, tenki, prepleteni, da skoro niso človeško delo.

(Konec prihodnjic.)

dvoje črnosvilnih nogovic;“ kraljica jih je takoj oblekla in dopale so se ji tako zelo, da je nekaj dnij pozneje pozvala k sebi gđc. Montaguejevo ter jo vprašala, če bi ji mogla še katere splesti. Gospodičina Montague je obljubila izpolniti ji zahtevo. „Storite to“, deje kraljica, „svilene nogovice so tako fine in voljne, in jaz ne bodem nikdar več volnenih oblekla“. Kraljica je bila tako ponosna na te nogovice, da jih je vsem ženskim gostom kazala, da so jih občudovale. Te historične nogovice so zdaj v Londonu javno razstavljene, in dame, katere imajo dandanes vsaka po dvanajstotico takih nogovic, se čudijo, kako je bilo pred tri sto leti lahko kraljevsko se oblačiti.

— (Denarno založništvo) new-yorskega železniškega velikaša Wm. H. Vanderbilta, v katero je shranil pred svojim odhodom v Evropo pred nekaterimi tedni blizu 100 milijonov dolarjev, je najboljša zakladnica na vsem svetu, vendar je od zunaj neznatna. Vsekano je to založništvo v skalo, górenja gradnja ima 5 čevljev debelo sprednjo steno, 3 čevlje debele zadnje in strauske stene, sestavljene iz opeke. Vsi nosilni stebri so od železa in marmorja. Na vsi stavbi ni prav nič lesa. Pravo založništvo je v najspodnjem delu, je 36 čevljev široko in 41 čevljev globoko. Četvere duri, katere peljejo zapored v to založništvo, tehtajo po 8200 funtov. Založništvo je varno pred tatovi, ognjem in vodo.

— (Amerikanski listi) poročajo, da iz sicer ne mnogobrojne vojske v Zjedinjenih Državah pobegne, desertira vsako leto okolo 3- do 4000 vojakov. To pa zaradi tega, ker so vojaki slabo plačani in poleg vojaške dolžnosti morajo opravljati še mnoga postranska dela.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Gospod deželni predsednik imenoval je absolviranega pravnika Leopolda Golfa konceptnim praktikantom pri politični upravi za Kranjsko.

— (Tatvina.) Gostilničarka pri „Bierquelle“ pustila je danes zjutraj svojo listnico na mizi v gostilni. Ko se je čez nekoliko časa povrnila v sobo, zapazila je, da ji je iz listnice zmanjkalo 20 gld. Sum padel je precej na 14letnega slugo Frana Brajerja, kateri se je ob istem času bavil v sobi. In res je fant redarstvenikom obstal, da je ukradel omenjeno svoto ter jo skrnil pod franciskanskim mostom. Mladega tatu izročili so sodnji.

— (Dodatek k „Izjavi.“) K „Izjavi“, katero je podpisalo ogromno število notranjskih odličnjakov, in katero smo priobčili v večeršnjem listu, dodajemo danes še podpise naslednjih spoštovanih gospodov iz Logatca: Tomaž Tolaci, trgovec in posestnik; Janez Kobal, Josip Smole, Andrej Marinko, Matija Hladnik, Karol Pupis, Alojzij Skala, Janez Hladnik, Martin Petrič, Anton Kunc, posestniki; A. Candusso, Janez Rihar, trgovec.

— (Surovost.) Dne 10. t. m. okolo 9. ure zvečer vračal se je aktivni infanterist J. C. iz Jame (okraj kranjski) v Ljubljano z 12 urnega dopusta. Med Področami in Medvodami pa so ga napali neznan fantje, ga natepli, da ima več ran in zlomljeno roko. Zdaj leži v tukajšnji garnizijski bolnici.

— (Samomor.) Dne 11. t. m. okolo 2. ure popoldne našli so 26letnega fanta Štefana Blaša obešenega na hrastu blizu Tomačevega. Blaš se je baje zaradi tega obesil, ker je bil kriv neke tatvine.

— (Nova knjižica.) „Velike egiptovske sanjarske bukve po starih arabskih in egiptovskih pismih.“ Tako je naslov knjižice, katera je ravnokar na svetlo prišla iz Leonove tiskarne v Mariboru. Knjižica obseja 255 strani in dodane so ji na konci tudi „Sanje, razložene po tiskanih slikah.“ Cena 30 kr. Prijateljem in prijateljicam loterije priporočamo knjižico s pisateljevimi besedami iz predgovora: „Naj se loterije poslužujemo na ta ali oni način, je vendar za igralca potrebno, da pozna njeno upravo, da zamore vsaj nekoliko z dobitkom igrati. Zategadelj sem te bukvice še z raznimi poučljivimi napeljavami pomnožil in želim ti, dragi bralec, igrati li na to ali ono igro, veliko sreče in blagoslova.“

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Zagreb, 12. avgusta. Sabor sklican je 23. dan t. m.

Bruselj, 12. avgusta. Zbornica je s 66 proti 35 glasovom zavrgla predlog leve, naj se preloži novi šolski zakon in pričelo se je posvetovanje.

Rim, 12. avgusta, popoldne. V okuženih provincijah v Massa-Carrari, v Genovi in Turinu je včeraj zopet osem oseb za kolero obolelo; dve iz med teh sta umrli. Razen teh sta dve v prejšnjih dnevih oboleli osebni umrli.

Pariz, 12. avgusta, zvečer. V slednjih štirindvajsetih urah v Marseillu 11 mrličev za kolero; v Toulonu ni umrla nobena oseba za kolero. — Kongres zavrgel je danes dalnjih pet popravkov; jutri bode najbrže slednja seja.

Pariz, 12. avgusta. „Voltaire“ poroča, da je admiral Lespès dne 5. avgusta dovršil blokado Kelunga. Kitajci so se skušali ustavljati s Kruppovo baterijo, katero so imeli nastavljeno na obrežji; ladijevje pričelo je potem streljati, na kar je utihnila baterija, ne da bi bil kdo ustreljen ali ranjen. Potem se je izkrcala jedna kompanija, katera je topove zabila. To se je hitro izvršilo, vendar je bil jeden usmrten in dva ranjena. Divizija Lespès ostane v pristanišču pred Kelungom, da za branije kitajskim ladijam dobivanje premoga. Divizija admirala Courbeta je razen štirih ladij pred Fu-Čevom.

Versailles, 12. avgusta. Kongres je vzprejel s 384 glasovi večine član I. uprave revizije, pri II. članu, kateri predlaga prepoved revizije vladne oblike, izjavil je Ferry: Francosko dostojanstvo zahteva ljudovlado. Škof Freppel pa se nadeja, da se do 4. maja 1889 zopet ustanovi monarhija. Potem se je član vzprejel s 444 glasovi večine.

London, 12. avgusta. Britska vojska v Egiptu se za ekspedicijo v Kartum pomnoži na 10000 mož.

London, 12. avgusta. „Daily Telegraph“ poroča, da je vlada naročila tisoč čolnov z vesli, da se z njimi izvede ekspedicija Gordonu na pomoč. Ekspedicija, katera se bode koncentrovala v Wady-Halfi, se v oktobru poda na pot. General Wood dobi najbrže ravnostno poveljstvo.

London, 12. avgusta. „Times“ poročajo iz Pekinga: Tsung-li-Yamen je protestiral pri vlastih proti postopanju francoskega ladijevja pri Kelungu.

Belgrad, 12. avgusta. Zdravstveni šef dr. Vladan Gjorgjevič je s kraljevim ukazom imenovan županom v Belgradu.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 13. avgusta.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.95
» » » » srebren	81.70
Zlata renta	103.40
5% avstr. renta	96.15
Delnice narodne banke	859.—
Kreditne delnice	315.40
London 10 lir sterling	121.60
20 frankovec	9.65
Cekini c. kr.	5.74
100 drž. mark	59.50

Uradni glasnik

z dne 13. avgusta.

Razpisane ustanove: Početkom šolskega leta 1884/85 Rediffova ustanova na gimnaziji v Meranu. Prošnje do 8. septembra mestnemu magistratu v Meranu. — Na zavodu «Francisco-Josephinum» v Mödlingu za kmetijski pouk državna ustanova v znesku 250 gld. Prošnje do 31. avgusta ministerstvu poljedeljstva na Dunaji.

Razpisane službe: Na dvorazrednici v Mengiši služba učitelja v Mengiši z letno plačo 400 gld.; prošnje do 31. avgusta šolskemu svetu v Kamniku; v šolskem okraju Krškem na dvorazrednici v Savensteinu, 400 gld. in stanovanje; na dvorazrednici na Raki z letno plačo 450 gld.; na dvorazrednici na Studencu, 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 30. avgusta šolskemu svetu v Krškem.

Naprava novih zemljiških knjig: V Črnomlju za katastersko občino Vinica; poizvedbe dne 16. avgusta; — pri okr. sodnji v Ljubljani za katastersko občino Grosuplje; poizvedbe v dan 30. avgusta.

Tujci.

Dne 11. avgusta.

Pri **Maliči:** Mauenvrier, profesor, in Lachassague, banquier, s soprogo, i. Pariza. — Bogerts, trgovec, iz Hargera. — Hoffmann, zasebnica, in Schwarz, trgovec, z Dunaja. — Velich, zasebnik, in Senigaglia, zasebnik, z rodbino, iz Trsta. — Vitez pl. Schneid, c. kr. vladni svetnik, iz Kamne Gorice. — Hubad, c. kr. profesor, iz Kranja.

Pri **Slonu:** Vosseler, trg. potovalec, z Dunaja. — Sonnichler, zasebnik, s soprogo, iz Gradca. — Pipuš, dijak, iz Maribora. — Vesile, lesotržec; Bachschmidt, slikar, in Följing, učitelj, iz Trsta. — Mesar, župnik, iz Boh. Bistrice.

Pri **Tavčarji:** Ortlieb, trgovec, z Dunaja. — Roth, zasebnik, iz Pireja. — Dr. Lubing, zasebnik, iz Strassburga. — Sirola, trgovec, iz Reke. — Tarabaccia z rodbino iz Trsta. — Fortič, c. kr. mar. oficir, iz Pulja.

Pri **Bavarskem dvoru:** Scherner, c. kr. inženir; Kühnel, učiteljica, in Fabretto, posestnica, iz Pulja.

Pri **Južnem kolodvoru:** Leinert, dijak, z Dunaja. — Fornkler s soprogo iz Reichenburga. — Gomani, zasebnik, iz Trsta. — Wesiak, trg. potovalec, iz Bumdište. — Stern, trg. potovalec, iz Celovca.

Pri **Avstr. carji:** Pertschitsch, zasebnik, iz Ruske. — Minis in Wolbert, dijaka, z Dunaja.

Umrli so:

Dne 11. avgusta. Miha Zajec, delavčev sin, 4 l., Kolezijske ulice št. 12, utonil.

Dne 12. avgusta. Marija Leskovšek, dekla, 36 l., Poljanska cesta št. 25, sušica. — Jovana Langerholz, hči ključničarja, 10 mes., Cesta na Rudolfovo železnico št. 12, ošpice.

V bolnici:

Dne 11. avgusta. Lucija Jereb, delavčeva soproga, 36 l., jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
12. avg.	7. zjutraj	736.92	+17.3	bzv.	mgl.	
	2. pop.	735.05	+25.8	jzpd. sl.	d. js.	0.00
	9. zvečer	734.80	+19.4	bzv.	p. js.	

St. 7775.

Naznanilo dražbe.

Za oddajo gradnje v sodnem okraju loškem ležeče in skozi dolino Kopačnico do primorske meje držede ceste vršila se bode minuendo-licitacija v uradnih prostorih stavbenega oddelka c. kr. deželne vlade v Ljubljani

v 1. dan septembra 1884

ob 10. uri popoldne pričenši.

Omenjena gradnja v proračunjenem znesku stroškov 23000 gld.,

od katerih na zemeljska dela	3001 gld. 80 kr.
» podporno in stensko zidovje	3242 » 20 »
» potlakovanje	1306 » 92 »
» cestno podlogo	2688 » 40 »
» posipanje	3404 » 46 »
» mostove in rove	7884 » 22 »
» ograde in okrajneve kamne	1472 » — »

odpade, se bode izklicala s 23000 goldinarji in oddala jednemu podjetniku v zvršbo.

K tej minuendo-obravnavi se vabijo podjetniki z opazko, da mora vsak, kateri záse ali kot legalni pooblaščenec za drugega licitirati hoče, vložiti pet odstotkov izklicane svote kot odstopnino pred začetkom ustne licitacije v roke dražbene komisije ali se izkazati o vlogi pri kateri javni blagajni z vložnim listom.

Pismene, po propisu § 3 splošnih dražbenih pogojev sestavljene, s priloženo petodstotno odstopnino in s kolekom za 50 kr. kolekovevne ponudbe se bodo vendar samo

do incl. 31. avgusta 1884

vzprejemale ter se morajo vložiti pri vložnem zapisniku c. kr. deželne vlade v Ljubljani.

Dotične načrte, splošne in posebne stavbene pogoje, sumarni proračun stroškov z jednotlivimi cenovnimi izkazom vred si more vsakdo ogledati vsak dan ob navadnih uradnih urah pri omenjenem stavbenem oddelku, in pričakuje se, da bodo ob licitaciji vsakemu dražilcu po polnem znani splošni pogoji gledé izvedenja javnih gradenj, kakor tudi razmere izklicane gradnje, in posebni pogoji, po katerih se bode moral kupec-podjetnik ravnati.

V Ljubljani dne 11. avgusta 1884.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko.